

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

החלטה 30-13

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ - עו"ד אייל חקן

לבין:

הנקבל

ד"ר יצחק ברדה

בעצמו

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר יצחק ברדה (להלן – **הנקבל או ד"ר ברדה**) הנו רופא מורשה ובעל תואר מומחה ביילוד ובגניקולוגיה.

ביום 14.3.2009 הוזעק הנקבל מביתו על-ידי המיילדת אילנה שמש, לסייע לה בלידת בית של הגברת ט.ש. (להלן – **היולדת**), בביתה במושב בית מאיר. זאת, לאחר שבבדיקת היולדת בביתה, איבחנה הגב' שמש כי העובר במצב עכוז, אך היולדת מסרבת להתפנות לבית החולים. הנקבל הגיע לבית היולדת וחילץ את העובר במצב קשה, עם אפגר 1-2, עם דופק ברדיקרדי וללא נשימה. בוצעה החייאה והעובר נשם עצמונית. הוזמן אמבולנס, והיולדת והיילוד הועברו לבית החולים הדסה. הנקבל לא ליווה את היולדת לבית החולים.

2. בהתאם לחוזר מינהל הרפואה 01/2008 מס. 4.1.14 "**לידות בית (בבית היולדת)**" – (להלן – **החוזר**), אחד התנאים לביצוע לידת בית הוא, שהעובר במצב ראש ולא במצב עכוז. עוד קובע החוזר, כי העברת היולדת והיילוד לבית חולים לאחר הלידה תלווה תמיד ע"י הרופא/המיילדת (הלן – **האירוע הראשון**).

3. ביום 5.1.11 השתתף הנקבל בלידת בית של הגב' ר.ק. (להלן – **היולדת**), אשר ילדה בעבר בניתוח קיסרי. לאחר שהלידה לא התקדמה, הועברה היולדת לבית החולים איכילוב, שם היא ילדה תינוק בניתוח קיסרי (להלן – **האירוע השני**).

בהתאם לחוזר מנהל הרפואה, ניתוח קיסרי בלידה מוקדמת שולל אפשרות ללידת בית מתוכננת, ועל הרופא לסרב לקבוע מראש לידת בית במקרה כזה.

הקובלנה

4. המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר בעז לב הגיש, ביום 21.8.12 קובלנה נגד הנקבל, וביום 6.3.12, הגיש קובלנה מתוקנת.

בכתב הקובלנה המתוקן צוין כי הנקבל גילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה, כאמור בסעיף 41(1) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976, בכך שביצע לידת בית במצב עכוז ולא ליווה את היולדת והתינוק לבית החולים, כמתחייב מחוזר מינהל הרפואה (האירוע הראשון); ובכך שניהל לידת בית ביולדת שעברה בעבר ניתוח קיסרי, בניגוד להוראות החוזר (האירוע השני).

דו"ח ועדת המשמעת

5. בעקבות הגשת הקובלנה, מונתה ועדת משמעת לדון במקרה, בהרכב: ד"ר משה ליז' – יו"ר, ד"ר יחזקאל זיגלמן ועו"ד משה מרכב – חברים.

הוועדה שמעה, תחילה הוכחות, אך מאוחר יותר הנקבל הודה בפני הוועדה במיוחס לו בכתב הקובלנה המתוקן, וב"כ והצדדים הודיעו לוועדה כי הגיעו להסדר טיעון שלפיו, ימליצו על מתן אמצעי משמעת של נזיפה לנקבל.

יצוין, כי הנקבל לא היה מיוצג ע"י עורך דין, לאחר שבחר להגן על עצמו, למרות שהוועדה העמידה אותו על חשיבות הייצוג המשפטי בהליכים כגון דא.

6. הוועדה ראתה בחומרה את התנהגותו של הנקבל, אשר בהתנהגותו הבלתי אחראית גרם לסיכונם של היולדות והתינוקות, גם יחד.

בדין וחשבון שהגישה הוועדה ביום 25.8.13, היא הגיעה למסקנה כי:

"ייתאמר מיד כי לא שוכנענו כי אכן יש באמצעי המשמעת עליו הוסכם בין הצדדים במסגרת הסדר הטיעון כדי להגן במידה הראויה על האינטרס הציבורי בכל הקשור לשמירה על רמתו וכבודו של מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים. לא מצאנו כי היה בהתנהלותו של הנקבל, בכל אחת מהפרשות, כך על פי הודאתו, כדי להסיר או לצמצם הפוטנציאל הסיכוני לשלומם של היולדת והעובר, אותו נועדו הנחיות החוזר למנוע".

לפיכך, החליטה הוועדה הנכבדה לסטות מהסדר הטיעון, ולהמליץ על התליית רישונו של הנקבל למשך שלושה שבועות.

החלטה

7. לאחר שקראתי את חוות הדעת של הוועדה ושקלתי את נסיבות האירועים לאשורם, נראה לי כי צדקה הוועדה בהחלטתה לדחות את הסדר הטיעון המקל ביותר עם הנקבל, ולהטיל עליו אמצעי משמעת של התליית רישיון לתקופה קצרה – אמצעי שאף הוא אינו חמור יתר על המידה.

אשר על כן, החלטתי לאמץ את המלצת הוועדה ולהטיל על הנקבל, ד"ר יצחק ברדה, אמצעי משמעת של התליית רישיון לעסוק ברפואה למשך שלושה (3) שבועות, שתחילתם ביום 3.11.13.

ניתן היום, 29.9.13, כה תשרי תשע"ד.

יש להפיץ ההחלטה, כמקובל.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)